

ה"ט 58854/11/22 - ג.מ.א ע"י נגד י.א ע"י

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

ה"ט 58854-11-22
תיק חיצוני: סוג זיהוי צד א'

בפני	כב' השופטת כרמית חדד
המבקשת:	ג.מ.א ע"י ב"כ עו"ד ברונו בלנגס
נגד	
המשיב:	י.א ע"י ב"כ עו"ד ענבל הילי ערה

החלטה

במסגרת התובענה שבתיק זה עתרה המבקשת, ג.מ.א (להלן: "המבקשת"), ליתן כנגד בעלה המשיב, מר י.א (להלן: "המשיב") צו לפי החוק למניעת אלימות במשפחה התשנ"א - 1991 (להלן: "החוק")

הבקשה הוגשה בשם המבקשת ובשם שתי בנותיהם הקטנות של המשיב א' ו ע' (להלן: "הקטניות").

רקע וטיעוני הצדדים:

1. המשיב הגיש ביום 18.09.2022 בקשה ליישוב סכסוך בינו לבין המבקשת, במסגרתו עתר למתן צו עיכוב יציאה מן הארץ ביחס לקטניות. צו כאמור ניתן ביום 20.09.2022. ביום 21.09.2022 הורחב הצו כך שיחול גם ביחס למספרי הדרכונים של הקטניות.

2. מן הבקשה לעיכוב יציאה מן הארץ עולה כי הצדדים נישאו בשנת 2006 בנישואין אזרחיים בקפריסין. לטענת המשיב הוא עבר להתגורר XXX לפני 21 שנים לצרכי עבודה ופרנסה שם הכיר את המבקשת ונישא לה. במשך רוב שנות הנישואין חיו הצדדים יחד XXX אולם לטענת המשיבה בשנת 2020 עברו המבקשת והקטניות להתגורר בישראל לבקשת המבקשת בדירה הרשומה על שם הצדדים בחלקים שווים.

3. לטענת המשיב באוגוסט 2022, במהלך ביקור של המבקשת והקטניות XXX הודיעה לו המבקשת על רצונה להתגרש ועל כוונה אפשרית כי תעבור להתגורר בXXX ובשל כך עתר למתן צו לעיכוב יציאה מן

הארץ ביחס לקטינות.

4. המבקשת הגישה את הבקשה דנן ביום 27.11.2022 במסגרתה טענה כי היא מתגוררת עם הקטינות בישראל משנת 2015 בעוד המשיב המשיך להתגורר XXX לבדו שם הוא מנהל את עסקיו ואת החברה המשפחתית הרשומה XXX לטענתה המשיב מנהל חיים כרווק XXX וכי הצדדים נפגשים לעיתים רחוקות בלבד על מנת שהקטינות יפגשו באביהן.
5. המבקשת טענה כי מאז שלחה למשיב הצעת הסכם גירושין פעל המשיב להוצאת צו עיכוב יציאה מן הארץ ביחס לקטינות על מנת להכריח את התובעת להשאר בארץ כ"שפחתו" לטיפול בקטינות לבדה ואף דאג לכך שאלמונית תגיש תלונת שווא למשטרת ישראל כאילו המבקשת פועלת להוצאת הקטינות מן הארץ.
6. המבקשת טוענת כי ביום 11.11.2022 הגיע המשיב במפתיע לארץ ומאז דורש להמשיך להתגורר עמה ועם הקטינות באותה דירה וכן דורש לשכב עמה במיטה משותפת חרף התנגדותה ואף השתמש בכח כדי להיכנס לחדר בו המבקשת והקטינות מנסות להימלט ממנו.
7. המבקשת טוענת כי בכך מונע המשיב ממנה ומהקטינות מדור שקט הוא מחייב אותן להקשיב לתלונותיו ואכזבותיו ממנו ללא הפסקה עד לשעות המאוחרות של הלילה וכשהקטינות מסרבות הוא אומר להן שלא אכפת לו או ש"תסתום את הפה".
8. המבקשת הגישה תלונה למשטרת ישראל ביום 13.11.2020 בשל האיומים וההטרדות ולטענתה הודיעה לה המשטרה שאין בכוונתה לעשות דבר בעניין התלונה ואף לא להזמין את המשיב לבירור.
9. המבקשת טוענת כי ביום 15.11.2022 המשיב גרם למריבות ברוב שעות היום, ניסה להכות אותה ואת הבת הגדולה ולא נרגע עד שהמבקשת אמרה שתזמין משטרה וכך רק לקראת השעה 02:00 לפנות בוקר התאפשר לה ולקטינות להירדם למספר שעות.
10. לטענת המבקשת היא הוזמנה לתחנת המשטרה בשל תלונת המשיב כי היא מחזיקה בנשק חם וכי פרצה למחשב ולטלפון של המשיב שלא כדין והיא הורחקה מהדירה ל - 24 שעות.
11. המבקשת טוענת כי ביום 24.11.2022 האשים אותה המשיב כי היא החביאה את הסכין שהוא נוהג להחזיק ודבר זה העלה את חששותיה של המבקשת בדבר הסכנה הגדולה שהיא מצויה בה לטענתה.
12. אשר לאירוע בגינו הוגשה הבקשה טוענת המבקשת כי ביום 25.11.2022 לקראת השעה 08:00 המתין המשיב ליד הרכב של המבקשת והוציא מתוך תא המטען את חפציה וכאשר היא ניסתה להחזיר

את החבילה לתא המטען המשיב דחף אותה בכח וכמעט גרם לנפילתה. המבקשת טוענת כי לאחר מכן הוא פתח את הדלת מהצד שהקטינה א' ישיבה וסגר אותה בעוצמה בכך שמעט גרם לפגיעה ברגל של הקטינה וגרם לנפילת קפה על רגליה.

לטענת המבקשת הבת א' טלפנה למשטרת ישראל אשר הרחיקה את המשיב ל - 7 ימים.

12. צו במעמד צד אחד ניתן בתיק זה ביום 27.11.2022 תוך שנקבע דיון במעמד הצדדים ליום 29.11.2022.

13. במסגרת הדיון במעמד הצדדים הציג המשיב בתחילת חקירתו את גרסתו ביחס להשתלשלות העניינים וטען ששם לב שהמבקשת מתעכבת למטה מעל שתיים ברכב מדברת בטלפון והוא לא עשה דבר למרות שחשד. למחרת בבוקר ראה שהרכב המשותף של הצדדים (שלטענתו המבקשת אינה מאפשרת לו לעשות בו שימוש על אף שהוא שרכש אותו), אינו בחניה או בחזית הבית ובשל אירועים נוספים שהתרחשו מיום שהגיע לארץ הוא ניגש לרכב וראה שהרכב עמוס בסחורה, קרטון שצולם על ידו ועוד מזוודות ודברים נוספים מהם הסיק שמתרחשת פעילות מסחרית.

לאחר שלקח את הבת לבית הספר חיכה למבקשת ולבת הנוספת ליד הרכב וכאשר פתחה המבקשת את הרכב הוא פתח את הדלת האחורית ופתח את הארגז על מנת לדעת מה יש בארגז. לטענת המבקש הוא "רוצה לדעת מה מתרחש לי מתחת לידיים" (עמ' 5 ש' 5-6 לפרוטוקול הדיון מיום 29.1.2022). המשיב טען שיכול להיות שהוא טעה בכך בלהט העניין. המבקשת הניעה את הרכב ונסעה קדימה לכן הארגז נפל.

המשיב טוען שלא נגע במבקשת לא דחף אותה, הוא טוען כי ניגש לדלת של הבת שהיתה ישובה ישיבה מלאה במושב כאשר היא "פתחה את הפה מכיוון שמגינה על האם" אמר לה תסתמי אל תתערבי ולטענתו תוך כדי קללות המבקשת נסעה וכי אם נשפך לילדה קפה הוא לא ראה זאת כי לא ראה כוס קפה בידה.

14. בסיום הדיון ולבקשת המשיב ניתנה החלטה המורה למבקשת להגיש לתיק את הסרטון שצולם במועד האירוע ואשר הוגש למשטרת ישראל עם העתק לצד שכנגד וכן בצירוף תצהיר של המבקשת הכולל תרגום לעברית של כל מלל שנאמר על ידי המבקשת שאינו בשפה העברית במסגרת הסרטון.

ביום 04.12.2022 הוגש דיסק של הסרטון וכן תצהיר המבקשת. בהחלטה מיום 04.12.2022 ניתנה למשיב רשות להתייחס לתרגום המוצע. התייחסות המשיב הוגשה ביום 06.12.2022 וממנה עלה כי אין מחלוקת של ממש ביחס לתוכן התרגום.

בהחלטה מיום 07.12.2022 ניתנה לצדדים אפשרות להגיש השלמת טיעונים/ סיכומים בכתב ואלו הוגשו ביום 11.12.2022.

דין והכרעה:

15. בהתאם להוראות ס' 3 לחוק ביתה משפט רשאי לתת צו הגנה מפני אדם אם ראה כי נתקיים אחד מאלה:

(1) בסמוך לפני הגשת הבקשה נהג באלימות בבן משפחתו, ביצע בו עבירת מין או כלא אותו שלא כדין;

(2) התנהגותו נותנת בסיס סביר להניח כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית לבן משפחתו או שהוא עלול לבצע בו עבירת מין;

(3) התעלל בבן משפחתו התעללות נפשית מתמשכת, או התנהג באופן שאינו מאפשר לבן משפחתו ניהול סביר ותקין של חייו.

16. הבקשה הוגשה בעיקר על יסוד האירוע מיום 25.11.2022.

מהראיות ועדויות הצדדים כפי שהובאו במסגרת הליך זה עולה כי אכן המשיב המתין למבקשת בשעה 08:00 לצד הרכב המשמש את המבקשת ופתח ארגז אשר אין חולק כי שייך למבקשת (עמ' 5 ש' 1-5 לפרוטוקול הדיון מיום 29.11.2022).

מהסרטון שהוגש עולה כי בחלק שתועד בסרטון מנהלים הצדדים ויכוח בשפה זרה, ותוך כדי חילופי הדברים מגיעה הקטינה, שמצלמת את הסרטון, בסמוך למשיב ואומרת לו "למה בלאגן על הבוקר?" והמשיב עונה לה "תסתמי את הפה". הקטינה נכנסת לרכב במושב הנוסע הקדמי כשהצדדים מוסיפים להחליף דברים ביניהם בשפה זרה. כאשר הקטינה סוגרת את הדלת שלצידה ובטרם סיום הפעולה המשיב פותח את הדלת. בשלב זה הקטינה ישובה כולה בתוך הרכב. המשיב אומר לקטינה שלא תפנה אליו יותר בשלב זה הרכב מתחיל בנסיעה (ככל הנראה המבקשת מתחילה בנסיעה) ותוך כדי תחילת הנסיעה המשיב סוגר את דלת הרכב במקביל לכך שהקטינה אף היא פועלת לסגור את דלת הרכב. עם סגירת הדלת נשמעת צעקה מפיו הקטינה והמבקשת אומרת מילים בשפה זרה.

כפי העולה מתצהיר המבקשת לאחר שהיא נכנסה לרכב היא קראה כלפי המשיב כינוי גנאי בXXX "מפגר" "לא נורמלי" והוסיפה כינוי גנאי גם לאחר תחילת הנסיעה לרבות המילים תעלם ותמות וככל הנראה שלא לאוזני המשיב.

17. מן הסרטון כאמור לעיל לא עולה כי המשיב "כמעט הוריד לה (לילדה) את הרגל מרוב שסגר את הדלת בכח" (עמ' 2 ש' 8-9 לפרוטוקול מיום 29.11.2022), לא נראה בסרטון שהופעל כח משמעותי על ידי המשיב בסגירת הדלת, יש לציין כי סגירת הדלת התבצעה לאחר שהמבקשת עצמה החלה בנסיעה כשהדלת שלצד הקטינה פתוחה וכאשר הקטינה עצמה מנסה אף היא לסגור את הדלת וכששתי רגליה של הקטינה בתוך הרכב.

לא ברור מדוע הקטינה צעקה עם סגירת הדלת. טענת המבקשת לפיה נשפך על הקטינה קפה לא הוכחה ולא ברור כיצד הקטינה יכולה להחזיק כוס קפה במקביל לכך שהיא מחזיקה את דלת הרכב ביד אחת וככל הנראה טלפון המצלם את האירוע ביד השנייה. על כל פנים וככל שנשפך קפה על רגלה של הקטינה לא ניתן לקבוע כי הדבר הוא תוצאה של פעולה של המשיב.

18. מעדותו של המשיב עולה כי הוא הגיע מXXX לאחר תקופה ארוכה שבה לא שהה בישראל כלל (שם עמ' 6 ש' 10-11), בעת שידע שמתנהל סכסוך ביחס לפרידה בין הצדדים ולאחר שעתר לעיכוב יציאת הקטינות מן הארץ. המשיב אישר כי הגיע לארץ מבלי להודיע דבר הגעתו (שם ש' 29-30) וכי הוא חושד שהמבקשת מנהלת עסק בסתר ואינה מגלה לו עליו, כי המבקשת עוקבת אחרי הטלפון שלו וחדרה לטלפון שלו (שם ש' 22-28).

19. סרטון שהוצג במהלך הדיון מיום 29.11.2022 ואשר מדגים אירוע מיום 15.11.2022 הציג סיטואציה בה נראית המבקשת כועסת צועקת ומפילה את הטלפון מידיו של המשיב. המבקשת אישרה את הדברים בעדותה אולם טענה כי קודם לצילום המבקש כינה אותה בכינוי גנאי לעיני הקטינות ואחר כך פתח את המצלמה ופעל כדי לעצבן אותה (שם עמ' 4 ש' 6-8).

בהקשר לכך ראוי לציין כי אכן עולה כי הסרטון שהוצג מדגים את האירוע בשיאו ותוך שניכר כי חלק גדול ממנו החל קודם לצילום כך שלא ניתן להסיק ממנו מה הביא לסיטואציה המוצגת בו.

20. טענות המבקשת אודות אירועים קודמים לא הוכחו, כמו כן לא הוכח כי המשיב מחזיק בסכין. לא מצאתי כי עצם העובדה שב"כ המשיב לא חקר את המבקשת על אודות טענה זו די בה כדי להוכיח בנסיבות העניין וזאת לנוכח העובדה שעצם הטענה מסתמכת על אמירה לכאורה של המשיב ולא על ידיעה של המבקשת וכן מאחר שמטבע הדברים והיקף הדיון הצדדים ניהלו חקירות קצרות ואין לזקוף לחובת המשיב אי הצגת שאלה בעניין שביחס אליו לא הובאה ראיה מלבד האמור בתצהיר.

21. מכל המקובץ לעיל עולה כי לא הוכח שהמשיב נקט באלימות פיזית כלפי המבקשת או כלפי מי מהקטינות בסמוך לפני הגשת הבקשה. כמו כן בין היתר לאור הסרטון שהוצג ומהתנהלות המבקשת הן באירוע המוצג בסרטון והן בסרטון הנוסף שהוצג בדיון לא מצאתי כי עלה בידי המבקשת להוכיח כי התנהגותו של המשיב מלמדת כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית למבקשת או לקטינות. לפיכך לא

מתקיימות העילות שבס' (1)3 או (2)3 לחוק.

22. משנדחו טענות המבקשת ביחס להתקיימות העילות שבס' (1)3 ו- (2)3 לחוק יש לבחון האם מתקיימת העילה שבס' (3)3 לחוק, דהיינו האם יש לראות את המשיב כמי שהתעלל בבן משפחתו התעללות נפשית מתמשכת, או התנהג באופן שאינו מאפשר לבן משפחתו ניהול סביר ותקין של חייו.

בעניין זה ראוי לציין הדברים שנפסקו בעניין עמ"ש (ב"ש) 58533-06-15 ד. נ' ד.ד. (פורסם בנבו, 31.05.2016) כדלקמן:

"אכן, כאשר בקשת ההרחקה מבוססת באופן בלעדי על העילה שבסעיף (3)3 סיפא לחוק, מתחייב ריסון שיפוטי. בהפעלת שיקול הדעת השיפוטי מתחייב איזון בין הפגיעה בבן משפחה אחד, כתוצאה מפגיעה ביכולתו לנהל חיו בצורה סבירה ותקינה, לבין הפגיעה בבן המשפחה האחר, כתוצאה מהרחקתו מביתו, על כל המשתמע מכך. יתרה מכך, יש לנקוט משנה זהירות בהרחקת אדם מביתו כאשר בני המשפחה מצויים בעיצומה של מערכה משפטית, וזאת כדי להבטיח שצו ההרחקה לא ישמש לשם השגת יתרון בהליכים המשפטיים או במשא ומתן המתנהל בין הצדדים. צו ההגנה אף אינו יכול להוות תחליף לבירור מחלוקות בשאלות ממוניות וקנייניות בין הצדדים, או בעניין משמורת והסדרי ראייה, שצריכות להתברר בהליכים המשפטיים המקובלים".

ובהמשך:

"יש לזכור כי לא פעם, כאשר פורץ סכסוך בין בני זוג ומתנהלים הליכי גירושין, משתבשים בצורה קשה חייהם של בני הזוג ואף של ילדיהם. כאשר בני זוג מצויים בקונפליקט חריף, הדבר מונע כשלעצמו ניהול חיי משפחה תקינים. משבר בחיי הזוגיות והליכים משפטיים המתנהלים בין הצדדים גורמים לא פעם לשיבוש אורחות החיים בבית והופכים את החיים תחת קורת גג אחת קשים לכל בני המשפחה. תיאור זה מאפיין, כך נראה, משפחות רבות בהן התגלע סכסוך חריף בין בני הזוג. על פי רוב, השיבוש האינהרנטי באורחות החיים בתקופת משבר משפחתי אינו מצדיק, כשלעצמו, הרחקתו של בן משפחה מהבית, הרחקה שהיא צעד דרסטי, חריג וקיצוני, הפוגע פגיעה קשה בזכויות היסוד שלו".

23. הגם שנראה כי עיקר האירועים הם תוצאה של המתיחות המלווה הליכי גירושין מעצם טיבה הרי שנראה כי בנסיבות העניין התנהגותו של המשיב עולה כדי העילה שבס' (3)3 לחוק ולו ברף הנמוך שבה ובאופן המצדיק מתן צו הרחקה לתקופה מסוימת שאינה התקופה המקסימלית הקבועה בחוק.

במה דברים אמורים? בענייננו לא ניתן להתעלם מכך שהגם שאין חולק כי למשיב זכויות קנייניות בדירה הרי שבפועל מגורי הצדדים היו נפרדים בשנים האחרונות כאשר המשיב מתגורר בXXX והמבקשת והקטינות מתגוררות בדירה. המשיב בחר לשוב ולהתגורר ללא הגבלת זמן בדירה בעיצומו של הליך

הגירושין באופן שיש בו לכאורה כדי לשנות מן המצב הקיים וכאשר עולה מבקשותיו שהוגשו בהליך יישוב הסכסוך כי יחסי הצדדים מתאפיינים בחוסר אמון וחשדנות. המשיב אישר כי הגיע לארץ במפתיע מבלי להודיע על כך מראש.

יש להניח כי המשיב היה מודע להשלכות של הגעתו לארץ ומגוריו עם המבקשת ובנותיו תחת קורת גג אחת בעיצומו של הליך הגירושין וידע גם כי הדבר יביא בהכרח ולכל הפחות להגברת המתיחות ביחסי הצדדים.

טענות המשיב לפיהן לכאורה נאלץ להגיע מאחר שלא קיבל בפועל פרווינקט שאמור היה לקבל, לטענתו בעטייה של המבקשת, לא הוכחה ובעניין זה גם לא הוכח שאין למשיב היכן להתגורר או כיצד לממן מגורים מחוץ לדירה. בפועל הרושם שהתקבל הוא שהמבקש הגיע לארץ ומבקש לממש את זכותו להתגורר בדירה בשל ההליכים המשפטיים וחשדותיו כפי שעלו בחקירתו כאמור.

הגם שכאמור לעיל כל הליך גירושין מלווה במתיחות המקשה על ניהול חיי משפחה תקינים הרי שבנסיבות המקרה דנן ומעבר לשובו של המשיב למגורים משותפים עם המבקשת לאחר מספר שנים בהם חיו במדינות נפרדות בדרך כלל, הרי שהמשיב גם פועל באופן המגביר משמעותית מתיחות זו ומביא למרבה הצער לאירועים של אלימות מילולית הדדית כמו האירוע מיום 25.11.2022.

כך, המשיב שהעיד על חשדותיו כלפי המבקשת בחר להגיע לרכב באותו מועד בשעה 08:00 במטרה לבדוק מה יש ברכב אותו מסתירה המבקשת לטענתו. המשיב בחר לפתוח ארגז הממוען למבקשת ולא אליו כלל במטרה לבדוק את תוכנו. הגם שאין להצדיק נקיטה באלימות כלשהי לרבות אלימות מילולית כפי שננקטה על ידי המבקשת הרי שאין להתעלם גם מן הפרובוקציה של המשיב שקדמה לכך כאמור לעיל. אין גם להתעלם מפניותיו של המשיב כלפי הקטינה כשהוא אומר לה לסתום את הפה או שהוא פונה אליה מיוזמתו לאחר שהיא עצמה התרחקה מן הצדדים ונכנסה לרכב ומבקש ממנה שלא לפנות אליו כלל. גם מקום בו הקטינה מגנה על המבקשת מצופה מהורה כי ידע להתאפק בתגובותיו ובמילים בהן הוא בוחר לפנות לבתו הקטינה.

24. מצב דברים זה והמתיחות שהתפתחה בין הצדדים ממועד בו שב המשיב למגורים בדירה מצדיקה הפרדת הצדדים לפרק זמן מסוים וזאת גם בראי טובת הקטינות.

עם זאת כאמור לעיל המדובר לכל היותר בהתנהגות המגבירה את המתיחות ומקשה על חיי שגרה. יש לצפות כי הרחקת המשיב לפרק זמן קצר תביא להרגעת הרוחות ולהבהרת מצב הדברים וכללי התנהגות סבירה במצב דברים זה ובהינתן זכויותיו של המשיב אין מקום להרחיקו מעבר לכך.

פרק הזמן של ההרחקה יש בו גם כדי לאפשר לכל אחד מן הצדדים לבחון כלל האפשרויות העומדות לפניו עד לבירור המחלוקות בין הצדדים, ולרבות לצורך ניסיון להסדרת המחלוקות בדרך של הסכמה או

הסדרת מגורי כל אחד מהם.

25. מכל המקובץ לעיל ולאחר שמצאתי כי מתקיימת העילה שבסעיף 3(3) לחוק אני מורה כי הצו שניתן ביום 27.1.2022 יעמוד בתוקפו בכפוף לתנאים שלהלן:

האיסור שבסעיף 1.1 להחלטה מיום 27.11.2022 יעמוד בתוקפו לפרק זמן של 30 יום מיום שניתן (דהיינו עד לום 26.12.2022 - כולל).

האיסור שבסעיף 1.2 יעמוד בתוקפו לפרק זמן של 3 חודשים מיום שניתן ביחס למבקשת. בכל הנוגע לקטינות נאסר על המשיב לפנות לקטינות או מי מהן בכינוי גנאי אולם אין איסור כי המשיב ישוחח עימן או יפנה אליהן שכן חרף הדברים שנאמרו על ידו לקטינה ביום 25.11.2022 מצופה כי המשיב יפעל ככל שניתן לקיום קשר טוב יציב וחיובי בינו לבין הקטינות.

לא מצאתי מקום ליתן הוראות ביחס למפגשים בין המשיב לקטינות, בהתחשב בגיל הקטינות וכלל הנסיבות כמפורט לעיל וככל שהמשיב נדרש לסעד בעניין זה הוא רשאי לעתור לכך במסגרת הליך מתאים.

26. בנסיבות בהן הבקשה התקבלה ביחס לחלק מן הטענות בלבד אני עושה צו להוצאות.

החלטה זו מסיימת את הדיון בתובענה והמזכירות תסגור את התיק.

ההחלטה מותרת בפרסום ללא פרטים מזהים.

ניתנה היום, כ' כסלו תשפ"ג, 14 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.